

Efterat Communication fra Lagthingets (Nr. 59) og Odelsthingets (Nr. 60) Præsidenter var indløben om at ethvert af disse havde organiseret sig og valgt Embedsmænd, erklærede Præsidenten paa Stortingets Begne: Norges elleve ordentlige Storting lovligen at være constitueret.

Præsidenten udnævnte derefter en Deputation bestaaende af 11 Medlemmer og en Ordfører, nemlig som Ordfører: Toldcasserer Lange og som Deputationens øvrige Medlemmer: Statsrevisor Daa, Fuldmægtig Stabell, Gaardbruger Lonsaager, Gaardbruger Balsstad, Kjøbmand Nicolaysen, Kjøbmand Gran, Gaardbruger Peter Hjermann, Gaardbruger Ole Holsen, Capitain Fasting, Sognepræst Heffermehl og Gaardbruger Johannes Vefset, — for at overbringe til Hans Majestæt Kongen Underretning om, at Stortinget er lovligen constitueret. — Videre udnævnte Præsidenten 2de Deputationer til ved Abningen at modtage, den Ene Hans Majestæt Kongen og den Anden Hendes Majestæt Dronningen, nemlig: til Medlemmer af den førstnævnte Deputation: Lensmand Aga, Sognepræst Koren, Provst L. Koren, Kjøbmand Møller, Gaardbruger L. Knudsen, Capitain Breien, Gaardbruger Fougner, Gaardbruger G. Kjekstad, Gaardbruger Hoen, Byfrier Nye og Professor Schweigaard samt som

Ordfører Sørenskriver Sørensen; og til Medlemmer af den anden Deputation: Gaardbruger Fauchald, Sognepræst Harbis, Gaardbruger Harvildstad, Gaardbruger Baggerud, Garvermester Just, Kjøbmand Johnsen Overlærer Horn, Kjøbmand Thorne, Sognepræst Arup, Provst Brager og Foged Saxlund samt som Ordfører Stiftamtmand Sem.

Var 1845, den 8de Februar, holdtes Eftermiddagsmøde i Stortinget (for lukte Døre).

Udkastet, der blev refereret i Formiddagsmødet, til den omhandlede Tale, blev nu gennemgaaet og efterat adskillige Forandringer i samme under de derom foretagne Ventilationer vare foregaaede, vedtaget og bifaldt.

Derpaa aabnedes Galleriets Døre.

Ordføreren for den idag fra Stortinget afsendte Deputation, som havde at overbringe Hans Majestæt Underretning om, at Stortinget lovligen er constitueret, anmeldte, at Deputationen har udført dette sit Hverv, og at Hs. Majestæt overdrog til Deputationen at tilkjendegive for Stortinget, at han den 10de dennes, Kl. 1 Eftermiddag, i egen Person agtede at aabne Stortingets Forhandlinger. I Anledning heraf vedtog Stortinget at møde den 10de dennes Kl. 12.

Stortinget den 10de Februar.

Var 1845, den 10de Februar, holdtes Storting.

Til Medlem af Deputationen, der skal modtage Hs. Maj. Kongen, udnævntes af Præsidentens Skab Sørenskriver Garmann istedetfor Byfrier Nye, der havde anmeldt Sygdomsforfald.

Gaardbruger Sjur Halkjelsvig tog nu Sæde i Stortinget som Suppleant istedetfor afdøde Repræsentant Lensmand Marflot.

Modtagen af den dertil udnævnte Deputation indfandt Hans Majestæt Kongen Sig i Stortinget Kl. 1, ledsaget af Deres Kongelige Høiheder Kronprindsen Carl Ludvig Eugen samt Prindserne Franz Gustav Oscar og Oscar Fredrik, det norske Statsraads og Høiesterets Medlemmer saavel som flere Auctoriteter og Embedsmænd. Ligeledes modtagen af en dertil udnævnt Deputation, havde Hendes Majestæt Dronningen tilligemed Hans Kongelige Høihed Prinds Nicolai August og Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Charlotte Eugenie med Følge kort tilforn taget Plads i en dertil i Stortinget indrettet Loge. Hans Majestæt Kongen oplæste en Tale af Dags Dato, hvorved Høiiffamme erklærede Norges Riges elleve ordentlige Storthings Forhandlinger

aabnede, (indført i St. Forh. 1ste Deel Lit. A.) hvorhos Hs. Majestæt i Forbindelse dermed ved Hs. Excellence Statsminister Due lod oplæse en Beretning af 24de f. Md. om Rigets Tilstand og Bestyrelse siden sidst afholdte Storting. (St. Forh. 1ste Deel Lit. B.). Hans Majestæt tog derefter igjen Ordet og gjentog høitideligen mundtlig den ved Høiiffammes Thronbestigelse i Statsraadet nedlagte skriftlige Eed: Jeg lover og sværger at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Constitution og Love saasandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!

Efterat derpaa de ovenmeldte Documenter af Hans Majestæts Haand vare modtagne af Stortingets Præsident, og denne ved nogle Ord*)

*) Præsidentens Tale lyder saaledes:

Naadigste Konge!

For første Gang efter Deres Herr Faders den store og folkefjære Kong Carl Jobans Bortkaldelse have det norske Folks forsamlede Repræsentanter den Lykke at modtage Deres Majestæt som Norges Konge i sin Midte, og vi gribe med Inderlighed denne Leilighed for at bevidne Dem det norske Folks ubrodelige Tro, Hengivenhed og Taknemmelighed.

havde udtrykt Stortingets Følelser i Anledning af Hans Majestæts Tale og den af Hoifsamme aflagte Eed, udraabte samtlige Stortingets Medlemmer: Gud bevare Kongen, Fædrelandet og Broderriget!

Hans Majestæt Kongen tilligemed de Ham ledsagende Kongelige Prindsfer med Følge forlod derpaa Stortinget under Ledfølgelse af den samme Deputation som ved Modtagelsen. Paa samme Tid forlod ogsaa Hendes Majestæt Dronningen og Hendes Følge ligeledes ledsaget af den Deputation, som havde været tilstede ved Modtagelsen, Stortinget. Derefter blev af Stortinget besluttet (eenstemmig): „De ovenmeldte af Præsidentfabet modtagne Documenter udlægges til Repræsentanternes Eftersyn og foretages derpaa i et senere Møde.“

Derefter begav Stortinget sig efter forud derom fattet eenstemmig Beslutning in corpore til Deres Majestæter Kongen og Dronningen samt øvrige tilstedeværende, forannævnte Medlemmer af den Kongelige Familie. Stortingets Præsident fremførte en af Stortinget forud vedtagen Tale, hvilken i bekræftet Afskrift vedlægges Protocolen. Den er saalydende:

„Naadigste Konge og Dronning!

Det er første Gang efterat Deres Majestæter

Stortinget forener sine oprigtige Ønsker med Deres Majestæts om Held for Kongens og Stortingets fælles Bestræbelser for Rigets sande Vel, og nedbeder Himlens Betsignelse over de Anstrængelser, som ikke vilke blive sparede for at naae dette Maal.

Stortinget har i denne høitidelige Stund paa Nationens Begne modtaget Bekræftelse paa den af Deres Majestæt aflagte Eed, „at vilke regjere Kongeriget Norge i Overeensstemmelse med dets Constitution og Love.“ Dybt og varigt er det Indtryk denne vigtige Handling vil efterlade hos enhver af os. Det Valgsprog, som straalte fra Deres Majestæts Kongeskjold, og hvis Aand allerede har aabenbaret sig i Deres Regjerings-Handlinger, kaster det herligste Lys over Betydningen af den aflagte Konge-Eed.

Sagaerne vidne om, at i Norges sjerne Oldtid en af dets elskeligste og meest udmærkede Konger Hakon Atselsteen, da han optraadte paa Norges Throne, aflagde et lignende Løfte, og vi formaae ikke paa en bedre og hjerteligere Maade at udtrykke Folkets Følelser, da Deres Majestæt henviste til „Ret og Sandhed“ som deres Ledestjerne, end at gjøre Skaldens Ord i Anledning af Hakon Atselsteens Løfte til vore:

„Frem dem, da fremmer Du dit Gavn,
vi hilse Dig med Kongenavn.“

Vi slutte dette Mødes uforglemmelige Forhandlinger med det inderlige Ønske:

Gud bevare Kongen, Fædrelandet og Broderriget.

ere opstegne paa de forenede Rigers Throner, at Vi, det norske Folks Repræsentanter paa dette Dem tro og hengivne Folks Begne hilse Dem, omringede af samtlige Deres elskelige Børn, paa norsk Grund og med Hjerter, svulmende af Glæde og Haab, byde Dem et oprigtigt Velkommen.

Naadigste Konge!

Med dyb Bemod modtog det norske Folk Sørgbudskabet om Deres Majestæts alderfegne Herr Fader, vor høit elskede Konge Carl Johans dødelige Afgang. Dog Held os: den Kiærlighed og Hengivenhed, hvormed Folket omfattede denne ophøiede og i den europæiske Historie fremragende og udmærkede Personlighed, Stifteren af Norges og Sveriges lykkelige Forening, af hvem vort Fædreland i hans lange Regjerings-tid har modtaget saa mange og store Velgjerninger, overføres med saa meget større Fortrøstning paa Deres Majestæt, fordi Folket allerede har erhholdt utvetydige Beviser paa Deres Majestæts Ønske og Villie: at fremme Norges Hæder og Lykke.

Allerede ere væsentlige Anstødsstene, der lagde Hindringer iveien for den Tillid imellem Broderfolkene og den Tilfredshed med Foreningen, som udgjør dennes sikreste Grundvold, ved Deres Majestæts Retfærdigsfølelse og Kraft ryddede af Veien, og under vore fra Oldtiden opbevarede nationale Mærker og Farver, som af Deres Majestæt ere os tilbagegivne, have vi jublende vel signet Deres Navn. Tanken om alt dette leder til de glædeste Forhaabninger og lysteste Udfigter for Norges og Foreningens Fremtid. Den giver os tillige den fuldeste Forsikring om, at Folket i dets Stræben efter at udvikle dets Institutioner i Overeensstemmelse med den Grundlov, under hvilken det føler sig lykkelig, i Deres Majestæt vil finde den bedste Støtte.

Naadigste Dronning!

Fra den første Tid Deres Majestæt betraadte Nordens Jordbund, har det norske Folk agtet og beundret Deres Dyder, og allerede forinden, fra det Dieblit nemlig, da De forbandt Deres Skjæbne med Oscars, som hans hulde Ledfagerinde paa Livets Vej, havde De vundet Folkets Hjerter. Vi have siden seet Dem i Deres stille huuslige Kred, som Deres ophøiede Gemals gode Engel, som om Moder og omhyggelig Lederinde for Deres kongelige Børn — altid som et lysende Exempel for Alle fjernt og nær. Det Frø, Deres Majestæt derved har udstrøet over Broderrigerne, skal spire og bære ædle Frugter ikke alene for os, men ogsaa for vore Efterkommere i fjerne Led.

Det er med rorte og oprigtige Hjerter vi be-

vidne Dem naadigste Konge og Dronning! vor ubrodelige Hengivenhed og Trofskab; ligesom vi, ved at henvende os til Dem, naadigste Kronprinds! og til Enhver især af de øvrige kongelige Prindsfer, saavel som til den kongelige Prindsesse, tilsoie Forstikringen om, at vi være de samme Følelser for alle det elskede Konge-Huses Medlemmer."

Hans Majestæt Kongen behagede hertil at afgive følgende Svar:

„Mine Herrer!

Med uskrømtet Glæde seer Jeg mig omgivet af Norges trofaste Sønner og med rørt Hjerter modtager jeg den Velkomsthilsen, som Nationens Repræsentanter bringe Mig og Min Familie. Den almindelige Tilfredshed, med hvilken det norske Folk modtog Mine Beslutninger betræffende Emblemene for dets Nationalitet, viser tilfulde, hvormeget Norge fortjener den ærefulde Plads, det som selvstændigt Rige indtager i de europæiske Staters Række, og er en Borgen for at det vil

vide at bevare samme. Den fornyede Tillid til det ædle Folk, med hvilket det Norske for altid forenedes ved Min store ogsaa af Eder saa dybt savnede Faders Bestræbelser, — og som ved denne Leilighed saa lydelig udtalte sig og hiinsides Kjælen saa oprigtigen besvarede, har end stærkere sammenknyttet Fostbrødrebaandet og paatrykt det trofast Venkabs varige Indsegl. I det norske Folks, — under dets Jublen, saa hjerteligt udtrykte Følelser for Mig, har jeg allerede høstet en rig og kjær Belønning for Mine redelige Hensigter og Bestræbelser for begge de forenede Rigers Hæder og Lykke.

Jeg takker Eder for den Kjærlighed og Hengivenhed, hvormed I ogsaa omfatte Min Gemalinde og Mine Børn, og beder Eder være forvisse om, at disse for Os Alle saa dyrebare Følelser finde dyb Gjengjæld i Bore Hjerter.

Modtager Alle, og Enhver især, Forstikringen om Min særdeles Kongelige Naade og Bevaagenhed."

Stortinget den 11te Februar.

Den 11te Februar, 1845, holdtes Storting. Til Medlemmer af Valgcommitteen valgtes:

1. Kirkesanger Meland . . .	ved 95 Stemmer.
2. Sognepræst Harbitz . . .	92 —
3. Oberstlieutenant Foss . . .	88 —
4. Gaardbruger Fauchald . . .	87 —
5. Amtmand Falsen . . .	79 —
6. Assessor Wall . . .	79 —
7. Statsrevisor Daa . . .	75 —
8. Gaardbruger Lønsager . . .	72 —
9. Kirkesanger L. Jensen . . .	70 —
10. Sorensskriver Sørensen . . .	69 —
11. Amtmand Schydt . . .	59 —
12. Lensmand Reergaard . . .	58 —
13. Gaardbruger Sæter . . .	56 —
14. Byfoged Christensen . . .	48 —
15. Gaardbruger Røstvig . . .	44 —

efter Lodtrækning med Rødbmand Nic. Jensen, der ogsaa havde 44 Stemmer. Ordenen mellem Falsen og Wall blev ligeledes bestemt ved Lodtrækning.

Derefter foretoges (Sagen Nr. 51), Forslag fra Sognepræst Harbitz om Forandring i Stortingets Reglementet Cap. 3. Lit. C., 1—11. Forslaget lyder saaledes:

Til Stortinget!

Da jeg antager, at det vil være gavnligt at høre en Committees Betænkning om, hvorvidt Reglementets Bestemmelser angaaende Antallet af

faste Committeeer, saaledes som de fattedes af forrige Storting, uforandrede bør besørges af nærværende, da det til Exempel maaskee kunde ansees gavnligt, at der denne Gang nedsettes 2de Committeeer til Behandling af Sager, vedkommende Kirke- og Underviisningsvæsenet, tillader jeg mig at fremsætte følgende Forslag:

Valgcommitteen har snarest muligt at afgive Betænkning og Indstilling om, hvorvidt de Bestemmelser, der indeholdes i det af forrige Storting antagne Reglementets 3 Capitel, angaaende de under § 9. 1—11 omhandlede faste Committeeer uforandrede skulle besørges af nærværende Storting eller ikke og i sidste Fald, hvilke Forandringer deri bør skee.

Christiania den 5te Februar 1845.

Erbødigt.

G. P. Harbitz.

(Enstemmig): „Denne Sag foretages strax til Afgjørelse.“

(Enstemmig): „Forslaget bifaldes.“

Videre foretoges (Sagen Nr. 53), Forslag fra Repræsentant Thormod Knudsen Borgjordnet til Tillæg eller Forandring i Reglementets § 13.

(Mod 3 Stemmer): „Forslaget sendes til Behandling og Indstilling af en Committee, som det overdrages Valgcommitteen at udnævne.“

Videre refereredes (Sagen Nr. 46), Indstilling fra Committeeen for Fuldmagternes Revision